

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 569/2015
07.07.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.М., због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. Кривичног законика, одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окривљеног адвоката С.Ж.-Ш. и окривљеног Д.М. лично, поднетим против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К 2053/10 од 04.09.2014. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 1367/14 од 24.03.2015. године, у седници већа одржаној 07.07.2015. године, једногласно је, донео:

ПРЕСУДУ

I ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.М. поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К 2053/10 од 04.09.2014. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 1367/14 од 24.03.2015. године.

II ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости окривљеног Д.М., поднет лично, против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К 2053/10 од 04.09.2014. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 1367/14 од 24.03.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу К 2053/10 од 04.09.2014. године окривљени Д.М. оглашен је кривим због извршеног кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од две године. Истом пресудом окривљени је обавезан да суду накнади трошкове паушала и трошкове кривичног поступка, као у изреци пресуде, а оштећени ТП „Б.“ власништво оштећеног Љ.Р. из К.С. упућен је на парницу ради остварења имовинскоправног захтева.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 1367/14 од 24.03.2015. године, одбијене су, као неосноване, жалбе окривљеног Д.М. и његовог браниоца и потврђена пресуда Основног суда у Нишу К 2053/10 од 04.09.2014. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтеве за заштиту законитости су поднели:

- бранилац окривљеног Д.М., адвокат С.Ж.-Ш., на основу члана 483. ЗКП, због повреде кривичног закона, уз предлог да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те да укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак;

- окривљени Д.М., лично, због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 4. ЗКП, члана 438. став 1. тачка 8. ЗКП, члана 438. став 2. ЗКП и члана 441. став 4. ЗКП уз предлог да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев.

Врховни касациони суд је, поступајући по члану 488. став 1. ЗКП-а, након достављања примерака захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, одржао седницу већа, у смислу члана 490. ЗКП-а, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство седници већа није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.М., адвоката С.Ж.-Ш. је неоснован.

Захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Ж.-Ш. се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, наводима да је на главном претресу одржаном 21.08.2014. године учествовао судија Основног суда у Нишу за чије изузеће је сам окривљени поднео захтев. Ове наводе у захтеву Врховни касациони суд оцењује као неосноване, с' обзиром да је решењем Основног суда у Нишу Су-VII-39 112/14 од 25.08.2014. године одбијен захтев окривљеног Д.М. за изузеће судије Ане Вукојчић од даљег поступања у предмету тог суда К 2053/10, поднетом на главном претресу одржаном 22.08.2014. године.

Како је идентичан захтев окривљени неосновано истицао у жалбеном поступку, а Врховни касациони суд прихвата разлоге Апелационог суда у Нишу дате на страни 3 пресуде, то овај суд на исте разлоге упућује у смислу члана 491. став 2. ЗКП.

Поред тога захтевом браниоца се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8. ЗКП, јер пресудом није у потпуности решен предмет, уз наводе да је то пропуштено да се учини јер суд није у потпуности сагледао, узео у обзир чињенично стање на које је окривљени указивао, те је на тај начин непотпуно и погрешно утврђено чињенично стање.

Овим наводима се нумерички указује на дозвољени законски разлог за изјављивање захтева за заштиту законитости од стране окривљеног преко браниоца - одредбу члана 438. став 1. тачка 8. ЗКП, међутим, разрадом наведене повреде у захтеву се суштински побија правилност и потпуност утврђеног чињеничног стања односно одредба члана 440. ЗКП.

Такође, захтевом браниоца окривљеног се указује и на повреду одредбе члана 131. ЗКП, јер се окривљени више пута жалио на своје здравствено стање што суд није узео у обзир.

Међутим, како повреде одредаба члана 440. ЗКП и члана 131. ЗКП нису предвиђене као законски разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, чланом 485. став 4. у вези става 1. ЗКП то о наведеним деловима захтева није мериторно одлучивано.

Захтев за заштиту законитости, који је поднео лично окривљени Д.М., је недозвољен.

Одредбом члана 482. став 1. Законика о кривичном поступку прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том законнику.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП-а прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а одредбом члана 483. став 3. ЗКП-а, предвиђено је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Из изнетих законских одредби, јасно произлази да окривљени није лично овлашћен да поднесе овај ванредни правни лек - захтев за заштиту законитости, те је Врховни касациони суд нашао да је исти недозвољен и одбацио га као у ставу II изреке пресуде.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је поступајући на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, применом члана 491. став 1. ЗКП-а, те члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП-а, одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник,
Олгица Козлов,с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић,с.р.**